

לפועלי חיפה אין מה

לאבד. זולת טלוויזיה

בכבלים

את ראש המועצה המקומית ראשהעין, יוסף מלמד, ר- הקשה כיצד מתיר ראש-מו- עצה הדתי משחקי כדורגל בשבת במקום. מלמד, מועמד מט' 5 ברשימת אגודת-ישר אל לכנסת, הסביר שהוא מע- דיף שאנשיו יעשו עבירה אחת בלבד. "אם אסגור כאן את המיגרש, הם יסעו לפתח- תיקוה ושם ישחקו. והרי לך שתי עבירות."

לגמרי במיקרה יכלו צופי מהזרת-החדשות בער- בית לצפות במוצאי-השבת ש- עברה בדברים שאמר בעב- רית נציג מצרי רישמי על יחסי שתי המדינות. הדי- מוריס זקס, מהמחלקה ה- ערבית של הטלוויזיה, הוא תושב בתיים. כשהלך לשלם מסים בבניין העיריה, צדה את עינו מודעה המזמינה את ה- ציבור לערב-ראיונות, שאמור היה להיערך במוסיאון העירו- ני המקומי. הוא ראה בין ה- מראיינים את שמו של נספח- העיתונות של השגרירות ה- מצרית בארץ. מחפוט' עבד-אלי-אלי. זקס הודיע לעירייה על בואו לערב-הרא- יונות, וכך יכלו צופי הטל-

פסוקי השבוע

אמיר עולם עמום ברנב: "תלו אותי או שחר- רו אותי!"
העיתונאי עמום קי-

בנס באני

שלמה גולדברג

הבדרן המוכר בכינויו, ג'ינג'י, מפגין בפני המצלמה את כושרו החיתולי. בידיו הוא מושך באוזניו ובפיו הוא מחויק בננה מקולפת. גולדברג אינו רק בדרן, הוא גם מאמן כדורגל. הוא מאמן את קבוצת תלמידי בית הספר התיכון התל-אביבי "אנקורי", במקומו של חברו גילי לנדאו שהתעייף מהעבודה. לגולדברג רקע ספורטיבי משפחתי. אחיו שיחק בעבר במכבי תל-אביב בכדורגל.

נן: "היום, היחיד שהצליח לצאת מלבנון זה אש"ף".
הסאטיריקן יהונתן גפן: "בהתחלה הם אמרו 40 קילומטר. אחר-כך תיקנו ל-85.6".
העיתונאי שלום רוז-זנפטר: "מימשל שאינו חדל להתלונן שתוקעים לו סכינים בגב, ייטיב לעשות אם יבחן מעת לעת את פניו".
הנצי"ל: קארל מארכס 1983: לפועלי חיפה אין מה לאבד זולת הטלוויזיה בכבלים".
המחזאי יהושע סוי-בזל, על דיברי רפול, שבי-מילחמת הלבנון לא היו שום בעיות מוסר: "פשוט מאוד. חיל-האוויר החלי-התותחנים הצליחו להשמיד אותן לפני שצה"ל נתקל בהן".
הנצי"ל: "סוחר מצפון לקה בהתקף-לב בעת בדיקה פקחיים בחנותו. זה מה שנקרא העמקת הגוויה".
המשורר יב"י: "קנות-הנאמנות מקרינות מות על האומה".

וויזיה לראות את המראיין איתן דנציג שואל את עבד-אלי-אל מה קרה בדיוק בטבה ולקבל תשובה רישמית-למע-שה, בעברית מצויינת.
דנציג מכיר את עבד-אלי-אל כשנה. כששמע שהוא דובר עברית, הציע לו מייד להתראיין אצלו. בערבי-הרא-יונות שהוא מקיים ברחבי ה-ארץ, לפני אחד הראיונות עם הנספח המצרי הוא היה בטוח שעבד-אלי-אל יבוא. אך כהר-גלו טילפן דנציג לשגרירות לודא אם המראיין יבוא, ואז התברר לו שעבד-אלי-אל נמצא כבר שלושה שבועות במצור יים. ביום השישי לפנות ערב, שעות ספורות לפני קיומו של ערב-הראיונות, טילפן הנספח לביתו של דנציג ושאל, מדוע הוא כל-כך מודאג. דנציג נד-הם לשמע שעבד-אלי-אל הגיע ממצריים ומן קצר לפני-כן. כתוב אצלי ביומן שאתה מ-ראיין אותי, אז באתי. אל תדאג, אצלנו הכל רשום".
יעקב אגמון ריאין